

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 3Sžfk/63/2017
Identifikačné číslo spisu: 1016202566
Dátum vydania rozhodnutia: 27.02.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Ivan Rumana
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:1016202566.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ivana Rumanu a sudcov JUDr. Sone Langovej a Mgr. Viliama Pohančenika v právnej veci pôvodného žalobcu: JOPI TRADE spol. s r.o., Vlčany 155, 925 84 Vlčany, IČO: 34 127 313, právne zastúpený: Nagy & Partners, s.r.o. Športová 470/11, 924 01 Galanta, proti sťažovateľovi (pôvodnému žalovanému): Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky, Lazovná 63, Banská Bystrica, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č.: 103947263/2016 zo dňa 20.09.2016, v konaní o kasačnej sťažnosti sťažovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 1S/273/2016-256 zo dňa 13.07.2017, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť sťažovateľa (pôvodne žalovaného) proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 1S/273/2016-256 zo dňa 13.07.2017 z a m i e t a.

Pôvodnému žalobcovi priznáva proti sťažovateľovi nárok na úplnú náhradu trov kasačného konania.

Odôvodnenie

1. Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Bratislave podľa ust. § 191 ods. 1 písm. c), d), e) a g) SSP zrušil žalobou napadnuté rozhodnutie žalovaného Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky č. 103947263/2016 zo dňa 20.09.2016 a rozhodnutie Daňového úradu pre vybrané daňové subjekty č. 103406790/2016 zo dňa 27.06.2016 a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie. Žalobcovi krajský súd priznal voči žalovanému úplnú náhradu trov konania.

2. Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky napadnutým rozhodnutím podľa ustanovenia § 74 ods. 4 zákona č. 563/2009 Z. z. o správe daní (daňový poriadok) a o zmene a doplnení niektorých zákonov potvrdilo rozhodnutie Daňového úradu pre vybrané daňové subjekty č. 103406790/2016 zo dňa 27.06.2016, ktorým bol v zmysle § 68 ods. 5 zákona č. 563/2009 Z. z. v znení neskorších predpisov vyrubený rozdiel dane z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie máj 2011 vo výške 95 408,87 EUR žalobcovi ako daňovému subjektu s odôvodnením, že nebolo preukázané reálne dodanie tovaru - pohonné hmoty od spoločnosti POLARON s.r.o. a spoločnosti KOLO-KOMPANY, spol. s r.o., a tým vznik daňovej povinnosti v tuzemsku podľa § 19 ods. 1 zákona o DPH, nevznikol ani kontrolovanému platiteľovi JOPI TRADE, spol. s.r.o. právo na odpočítanie dane z dodávateľských faktúr.

3. Krajský súd zistil, že Daňový úrad pre vybrané daňové subjekty vykonal u žalobcu daňovú kontrolu dane z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobia január až december 2011 podľa zákona č. 222/2004 Z. z. o dani z pridanej hodnoty (ďalej len „zákon o DPH“), začatú dňa 11.04.2014 na základe Oznámenia o daňovej kontrole č. 9900430/5/925107/2014/Krin zo dňa 11.03.2014. Z dokladov zabezpečených správcom dane k výkonu daňovej kontroly správca dane mal preukázať, že za zdaňovacie obdobie máj 2011 si žalobca uplatnil odpočítanie DPH z dodávateľských faktúr od tuzemského dodávateľa POLARON, s.r.o., Sv. Cyrila 15, Vrútky, IČO: 45 433 836 (ďalej aj „POLARON“) (od 09.04.2014 právny nástupca RICHI RESTAURANTS & CATERING, s.r.o., so sídlom Zámocká 22, Bratislava, IČO: 43 789 242) za nákup pohonných hmôt: a to faktúry č. 612045, 612047, 612049, 612050 a 612052 a tiež od spoločnosti KOLO KOMPANY spol. s r.o. (ďalej aj „KOLO-KOMPANY“) vo faktúrach č. 612053, 612055, 612057, 612058, 612060, 612062, 612063, 612065 a 612067 (pozn. súdu čísla dokladov z účtovníctva žalobcu).

4. Krajský súd dospel k záveru, že žaloba je dôvodná a preto rozhodnutie žalovaného zrušil ako nezákonné podľa § 191 ods. 1 písm. c), d), e) a g) SSP a v spojení s § 191 ods. 3 písm. a) SSP a z dôvodu procesnej ekonomie zrušil i rozhodnutie Daňového úradu pre vybrané daňové subjekty č. 103406790/2016 zo dňa 27. júna 2016 a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie. Bude úlohou správneho orgánu po vrátení veci súdom, riadiac sa právnym názorom krajského súdu, ktorý je pre správny orgán podľa § 191 ods. 6 SSP záväzný, predovšetkým doplniť dokazovanie vo vzťahu k nedostatočne zistenému skutkovému stavu, preneseniu dôkazného bremena zo správcu dane na žalobcu, jeho nesprávneho vyhodnotenia a z neho vyvodenia predčasného a pritom nesprávneho právneho záveru uvedené, o opätovný výsluch svedka konateľa spoločnosti POLARON, s.r.o. v čase realizácie obchodných prípadov T. B., X. V., bývalých zamestnancov spoločnosti POLARON s.r.o. Ing. P. W. a T. X., tiež právneho zástupcu žalobcu JUDr. Jozef Hrdinu, ktorý sa mal zúčastňovať pri obchodných rokovaniach žalobcu a dodávateľa POLARON, vypočuť i ďalších žalobcom navrhnutých svedkov - zamestnancov k otázke realizácie dodania tovaru a ich prepravy. Vo vzťahu k dodávateľovi KOLO-KOMPANY s.r.o. bude potrebné preverenie fyzického pohybu tovaru (prijatie, naskladnenie, vykládka a dodanie) a jeho evidencie v skladovom systéme žalobcu a tiež vykonať výsluch osoby zodpovednej za skladovú evidenciu, k otázke skladového systému žalobcu. Tiež bude potrebné vzhľadom na námietky tak správcu dane žalovaného, ale i samotného žalobcu vykonať dokazovanie k prevereniu pohybu tovaru a jeho evidencii v skladovom systéme v rozsahu - prijatie, naskladnenie, vykládka a dodanie a preverenia uskutočnenia dodaní realizovaných žalobcom u jeho tuzemských odberateľov. Ďalej bude potrebné doplniť dokazovanie a toto následne vyhodnotiť aj o dodacie listy od spoločnosti ČEPRO, a.s. pre dodávateľa žalobcu spoločnosť KOLO-KOMPANY a o informácie zo systému VIES vo vzťahu k dodaniu tovaru spoločnosťou ČEPRO, a.s. pre KOLO-KOMPANY, ktoré vo veci doposiaľ absentujú.

5. Proti touto rozsudku podal žalovaný v zákonnej lehote kasačnú sťažnosť. Namietal, že nesprávnosť právneho posúdenia spočíva v nesprávnom posúdení zisteného skutkového stavu krajským súdom. Súčasne popísal skutkové zistenia správcu dane vo vzťahu k dodávateľom POLARON, s.r.o. KOLO-KOMPANY, spol. s.r.o.

6. Ďalej sťažovateľ nesúhlasil s názorom Krajského súdu v Bratislave, že správca dane nepostupoval v súlade so zákonom v prípade prerušenia daňovej kontroly, a to konkrétne za zdaňovacie obdobie máj 2011, keď v tomto prípade boli predmetom preverovania len tuzemské obchodné operácie a nie interkomunitárne dodania (správne má byť intrakomunitárne dodanie). Správca dane vykonal daňovú kontrolu dane z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobia január až december 2011 na základe Oznámenia o daňovej kontrole č. 9900430/5/925107/2014/Krin zo dňa 11.03.2014, z čoho vyplýva, že správca dane nevykonával samostatné daňové kontroly za jednotlivé zdaňovacie obdobia na základe samostatných oznámení o daňových kontrolách. Teda bola vykonávaná jedna daňová kontrola a to za obdobia január až december 2011. Správca dane prerušil daňovú kontrolu ako jeden celok v zmysle ustanovení § 46 ods. 10 a § 61 ods. 1 daňového poriadku, pretože aj ustanovenie § 46 ods. 10 stanovuje, že sa preruší daňová kontrola (v tomto prípade daňová kontrola dane z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobia január až december 2011) a nie, že správca dane je povinný prerušovať daňovú kontrolu samostatne za každé obdobie, ktoré sú predmetom jednej daňovej kontroly.

7. Sťažovateľ ďalej uviedol, že správca dane v daňovej kontrole a následnom vyrubovacom konaní, ako

aj žalovaný v odvolacom konaní postupovali v súlade s ustanoveniami daňového poriadku. Na vyslovenie záveru mali dostatok dôkazov, ktoré boli získané a v súlade s ust. § 24, ako aj v súlade so základnými zásadami správy daní uvedených v § 3 daňového poriadku. Zrušené rozhodnutia žalovaného a aj správcu dane sú preskúmateľné, zrozumiteľné, dostačujúce a riadne odôvodnené s vyhodnotenými všetkými zisteniami a okolnosťami týkajúcich sa sporných obchodných transakcií. Zrušené rozhodnutie žalovaného, ktorým potvrdil rozhodnutie Daňového úradu pre vybrané daňové subjekty, bolo preskúmané aj Ministerstvom financií Slovenskej republiky v mimo odvolacom konaní, ktoré prijalo záver, že nie je dôvod na zrušenie alebo zmenu rozhodnutia žalovaného podľa § 77 ods. 3 daňového poriadku. Na základe uvedených skutočností sťažovateľ navrhoval, aby kasačný súd rozsudok Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 1S/273/2016-256 zo dňa 13.07.2017 zrušil a vrátil vec krajskému súdu na ďalšie konanie.

8. Najvyšší súd Slovenskej republiky konajúci ako kasačný súd (§ 438 ods. 2 Správneho súdneho poriadku, ďalej len „SSP“) preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v medziach dôvodov podanej kasačnej sťažnosti v zmysle § 440 SSP, kasačnú sťažnosť prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 455 SSP), keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk <. (§ 137 ods. 2 a 3 SSP).

9. Podľa § 464 ods.1 SSP ak kasačný súd rozhoduje o kasačnej sťažnosti v obdobnej veci, ktorá už bola predmetom konania pred kasačným súdom, môže v odôvodnení svojho rozhodnutia poukázať už len na obdobné rozhodnutie, ktorého prevzatú časť v odôvodnení uvedie.

10. Daňový úrad pre vybrané daňové subjekty vykonal u žalobcu daňovú kontrolu dane z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie január až december 2011 podľa zákona č. 222/2004 Z. z. o dani z pridanej hodnoty (ďalej len „zákon o DPH“), začatú dňa 11.04.2014 na základe Oznámenia o daňovej kontrole č. 9900430/5/925107/2014/Krin zo dňa 11.03.2014.

11. Kasačný súd zistil, že rozhodnutiu o kasačnej sťažnosti sťažovateľa vo veci týkajúcej sa zdaňovacieho obdobia máj 2011 predchádzajú rozhodnutia najvyššieho súdu v obdobných veciach žalobcu JOPI TRADE, s.r.o. , a to rozsudok sp. zn. 1 Sžfk/89/2017 zo dňa 26.02.2019, ktorý sa týka zdaňovacieho obdobia marec 2011 (dodávky pohonných hmôt od spoločnosti KOLO-KOMPANY, spol. s.r.o.) a rozsudok sp. zn. 1 Sžfk/90/2017 zo dňa 26.02.2009 august 2011 (dodávky pohonných hmôt od spoločnosti POLARON, s.r.o.).

12. Kasačný súd v prvom rade poukazuje na bod. 38, 39 a bod 37 odôvodnenia rozsudku najvyššieho súdu sp. zn. 1 Sžfk/90/2017, ktorého správne závery preberá do tohto konania nasledovne:

13. „Kasačný súd sa však nestotožňuje so závermi krajského súdu ohľadom nezákonnosti prerušenia daňovej kontroly a nedodržaní zákonnej jednoročnej lehoty na vykonanie daňovej kontroly a z toho vyplývajúcimi závermi o nezákonnosti daňového protokolu ako dôkazu v neskoršom vyrubovacom konaní. Sťažovateľ správne poukazuje na to, že na základe oznámenia zo dňa 11.03.2014 bola u žalobcu dňom 11.04.2014 začatá daňová kontrola za zdaňovacie obdobie január až december 2011. Keďže táto daňová kontrola bola uznesením správcu dane zo dňa 06.02.2015 prerušená v súlade s § 61 ods. 1 Daňového poriadku za účelom podania žiadosti o medzinárodnú výmenu informácií, vzťahovali sa účinky prerušenia na všetky zdaňovacie obdobia, ktorých sa daňová kontrola týkala, vrátane tých zdaňovacích období (kalendárnych mesiacov), v ktorých sa neuskutočnili intrakomunitárne dodávky tvoriace predmet dožiadania o výmenu informácií.

14. Správca dane postupoval podľa názoru kasačného súdu v súlade so zákonom, keď z jednej daňovej kontroly vyhotovil jeden daňový protokol za zdaňovacie obdobia, v ktorých bol zistený rozdiel na dani a za zdaňovacie obdobia, v ktorých rozdiel na dani zistený nebol a preto sa vyrubovacie konanie ani nezačalo. Interpretácia relevantných ustanovení Daňového poriadku krajským súdom sa priechi logike a účelu právnej úpravy daňovej kontroly, podľa ktorej sa z jednej kontroly vyhotovuje jeden protokol. Je

tiež v rozpore s ostatnými závermi vyslovenými v rozsudku, v ktorých sa krajský súd meritórne zaoberá zisteniami zachytenými v daňovom protokole, ktorý však súčasne považuje za nepoužiteľný dôkaz vo vyrubovacom konaní.

15. Žalobca navrhoval v daňovom konaní vypočúť za dodávateľa Ing. P. W., E. T. X., poradcu žalobcu JUDr. Jozefa Hrdinu, ako aj nanovo vykonať výsluch bývalého konateľa dodávateľa Miroslava Nahálku, ktorí sa mali zúčastniť posudzovaných obchodov s pohonnými hmotami. Správca dane tieto osoby odmietol vypočúť s tým, že ich účasť na obchodovaní nebola ničím doložená. Tento čiastkový záver správca dane bol aj podľa názoru kasačného súdu predčasný. Samozrejme, pokiaľ žalobca navrhne niekoho vypočúť ako svedka, musí ho identifikovať spôsobom, ktorý správcovi dane umožní takúto osobu predvolať. V danom prípade sa však správca dane takejto údaje nepokúsil u žalobcu získať, pretože vykonanie uvedených dôkazov paušálne odmietol a dospel k predčasnému záveru o neunesení dôkazného bremena zo strany žalobcu. V tomto smere sa kasačný súd stotožňuje s argumentáciou krajského súdu.

16. Protokol z daňovej kontroly č. 20845374/2015 zo dňa 10.09.2015 sa týkal zdaňovacích období februára 2011 až december 2011. Veci z jednotlivých zdaňovacích období týkajúcich a tej istej daňovej kontroly boli vrátené správcovi dane na došetrenie za účelom doplnenia dokazovania v smere určenom krajským súdom. Tieto dôkazy môžu priniesť (ale i nemusia) nové skutočnosti i pre zdaňovacie máj 2011. Výsledok dodatočného dokazovania však nie je možné prejedukovať a priznať zdaňovaciemu obdobiu máj 2011 iný právny režim. V ďalšom konaní pri vykonávaní výsluchov označených osôb správca dane doplní dokazovanie aj k zdaňovaciemu obdobiu máj 2011, a to aj evidenciami týkajúcimi sa spotrebnej dane z minerálnych olejov.

17. O náhrade trov kasačného konania rozhodol kasačný súd podľa § 167 ods. 1 SSP v spojení s § 175 ods. 1 a 2 SSP a § 467 ods. 1 SSP tak, že pôvodnému žalobcovi priznal voči sťažovateľovi nárok na náhradu trov kasačného konania v plnom rozsahu, keďže v konaní bol úspešný.

18. Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd SR v senáte pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.